

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3204/2021
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Коменић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бобан Митровски, адвокат из ..., против туженог „Славија хотели“ д.о.о Београд, чији је пуномоћник Душко Поповић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3501/19 од 03.02.2021. године, у седници већа одржаној 08.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3501/19 од 03.02.2021. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1423/16 од 27.10.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништено као незаконито решење туженог број 809 од 05.08.2013. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду закључен дана 29.01.2008. године под бројем 69 и Анекс број 1 уговора о раду, закључен дана 21.10.2010. године под бројем 867. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 160.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3501/19 од 03.02.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број 809 од 05.08.2013. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду закључен дана 29.01.2008. године под бројем 69 и Анекс број 1 уговора о раду, закључен дана 21.10.2010. године под бројем 867, да се обавеже тужени да тужиоца врати на рад и да се обавеже тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 160.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 180.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка пред другостепеним судом плати износ од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбије као неоснована.

Испитујући побијану пресуду, на основу члана 408. у вези члана 403. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на основу уговора о раду број 69 од 29.01.2008. године засновао радни однос на неодређено време код туженог, на пословима ... у ... туженог. Анексом 1 уговора о раду од 21.10.2011. године, измењен је опис посла због измене и допуне Правилника о организацији и систематизацији радних места, тако да одговара шефу техничког одржавања. Тужиоцу је отказан уговор о раду решењем туженог од 05.08.2013. године, с позивом на одредбу члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду („Сл. Гласник РС“, бр 24/05 и 61/05), члана 105. тачка 2. алинеја 2. Колективног уговора послодавца 1019 од 06.12.2011. године, члана 1. уговора о раду бр.69 и члана 1. Анекса 1 уговора о раду од 21.10.2010. године, из разлога што је тужилац више пута немарно, несавесно и неблаговремено извршавао радне дужности и обавезе, више пута показао грубу непажњу, а својим понашањем нанео и штету послодавцу, тако што је дана 30.06.2013. године проузроковао поплаву у котларници хотела, 01.07.2013. године проузроковао ситуацију нестанка топле воде у хотелу, што је резултирало великим бројем притужби гостију и рушењу угледа хотела и 12.07.2013. године непоступањем по налогу непосредног руководиоца изазвао поплаву на целом шестом и делу петог спрата хотела „Славија Б“. Тужилац је претходно упозорен да је учинио наведене повреде радне обавезе и радне дисциплине, што је тужилац оспорио као неосновано. Тужилац је тврдио да нема алат, да не поправља вентиле и да није задужен за то, да није обучен и да је његов посао био да контролише рад и исправност пумпи и котлова и све што пише у анексима уговора о раду.

Првостепени суд је на основу спроведеног доказног поступка читањем писмених доказа, Правилника о систематизацији послова код туженог, упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду, решења о отказу, као и исказа саслушаних сведока, извео закључак о непостојању повреде радне обавезе од стране тужиоца у вези догађаја од 30.06.2013. године, јер је тужилац учинио све што је у опису његовог посла, да тужени није доказао да му је нанета било каква штета у вези повреде од 01.07.2013. године, а такође у односу на догађај од 12.07.2013. године да је тужилац поступао по налогу претпостављеног ББ да поправи вентил везано за радијатор за грејање када је дошло до цурења воде у соби, при чему из систематизације радних места туженог наведена врста интервенције не спада у делокруг рада тужиоца, те да није доказано да је код тужиоца постојала намера или груба (крајња) непажња, нити да је тужилац пропустио да предузме радњу коју је био дужан да изврши.

Другостепени суд је, сходно овлашћењу из одредбе члана 383. став 3. ЗПП, одржао расправу, поновио доказе читањем писмених доказа, исказа тужиоца и сведока и применом Колективног уговора послодавца број 1019 од 06.12.2011. године (члана 105. тачка 2. алинеја 2.), члана 1. уговора о раду бр. 69, члана 1. Анекса 1 уговора о раду и Правилника о систематизацији послова туженог број 862/1 од 21.10.2011. године, закључио да је опис послова тужиоца, између осталог, везан и за кварове на радијатору за грејање, да је позван од стране претпостављеног ББ да испусти воду из инсталације, али да није тако поступио – није претходно испустио воду, већ је отворио вентил и тиме изазвао поплаву, што указује да није поступио по налогу претпостављеног, што значи да се није понашао савесно. Како је једна повреда радне обавезе довољан отказни разлог за престанак радног односа запосленом, то је првостепена пресуда преиначена и одбијен тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног отказног решења као незаконитог, као и захтев за враћање тужиоца на рад.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужиоца указује да је због погрешне примене материјалног права од стране другостепеног суда, чињенично стање непотпуно утврђено.

Одредбом члана 179. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05 и 61/05) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то, између осталог, ако запослени својом кривицом изврши повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду (тачка 2). Одредбом члана 15. истог закона прописано је да је запослени дужан да савесно и одговорно обавља послове на којима ради, као и да поштује организацију рада код послодавца, као и правила и услове пословања у вези са испуњавањем уговорних и других обавеза из радног односа.

Отказни разлог из тачке 2. члана 179. Закона о раду на који се тужени позвао у решењу о отказу број 809 од 05.08.2013. године, предвиђа могућност да послодавац откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду. Да би се применио овај отказни разлог потребно је да повреда радне обавезе буде утврђена општим актом, колективним уговором, правилником о раду или уговором о раду и да постоји кривица запосленог у виду намере или грубе (крајње) непажње.

Спорно питање садржине налога у односу на догађај од 12.07.2013. године, првостепени суд је утврдио из исказа сведока ББ. Другостепени суд налази да је првостепена пресуда заснована на непотпуно утврђеном чињеничном стању, а из образложења другостепене пресуде не може се закључити како је другостепени суд употпунио чињенично стање у односу на садржину налога који је тужилац добио у вези догађаја од 12.07.2013. године, те да на страни тужиоца постоји кривица за несавесно обављање конкретне наложене радње и да између тог пропуштања и одређене последице постоји адекватна узрочност.

Тужилац је код туженог обављао послове ... у ... одржавању са описом послова наведених у Правилнику о систематизацији послова туженог од 21.10.2011. године. Тужилац је наведеном приликом, дана 12.07.2013. године, спорни задатак извршавао у хотелској соби поправљајући вентил на радијатору, па је обављање других послова и задатака по налогу и упутству шефа техничког одржавања који су предвиђени у

наведеном Правилнику, захтевало разјашњење и да ли се обавеза поступања тужиоца по налогу односи и на послове за које није стручно оспособљен и за које није имао одговарајућу опрему, како је то тужилац тврдио. У одсуству оваквих чињеница, за сада се не може прихватити закључак да је тужилац скривљено поступао, те да је дошло до повреде радне обавезе као отказног разлога за престанак радног односа.

У поновном поступку, другостепени суд ће утврдити тачну садржину налога који је дат тужиоцу, да ли је реч о послови из делокруга рада тужиоца, као и да ли је у односу на дате послове поступао савесно, након чега ће правилном применом материјалног права донети нову одлуку.

Укинута је и одлука о трошковима поступка, јер иста зависи од коначног решења ове правне ствари.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 415. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић